Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 089 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat K. STOROJENKO**
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"
Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (BS 19 juni 2026) verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet)

werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker, die verklaart een staatsburger van Georgië te zijn, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.
Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.
2. In het kader van zijn eerste verzoek nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof kon worden gehecht aan het door hem vooropgestelde vluchtrelaas en dit omwille van tegenstrijdigheden in zijn asielrelaas, de onaannemelijkheden inzake zijn gedrag en het gedrag van de overheid, en geen link met zijn eerdere tewerkstelling. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 324 623 van 4 april 2025.
In het kader van zijn huidig verzoek verklaart verzoeker dat hij omwille van zijn weigeringsbeslissing contact opnam met de associatie jonge advocaten van Georgië om een onderzoek te doen naar zijn situatie in Georgië. Hieruit bleek dat het voor hem niet veilig is om naar Georgië terug te keren. Ze stelden eveneens een document op voor hem waarin zijn situatie wordt uitgelegd. Op 13 juni 2025 kwam hij daarenboven te weten dat zijn vroegere werkgever N. G. gearresteerd werd omwille van dezelfde problemen. Dit nieuws had ook een invloed op zijn psychische toestand waardoor hij noodgedwongen naar een psycholoog moest. Ter ondersteuning van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legde hij volgende documenten neer: een attest, opgesteld door de associatie jonge advocaten van Georgië, m.b.t. zijn problemen in Georgië, en een attest m.b.t. zijn psychologische problemen.
3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.
4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) omtrent zijn verklaringen dat zijn problemen nog steeds actueel zijn, dat er bewijs is dat hij bij een terugkeer naar Georgië niet veilig is, dat hij riskeert dat er een gerechtelijk onderzoek wordt geopend jegens hem, en dat N. G. gearresteerd werd omwille van dezelfde problemen, dient te worden opgemerkt dat deze aangehaalde problemen in het verlengde liggen van de verklaringen die reeds ongeloofwaardig bevonden werden in zijn eerste verzoek.
(ii) de door hem neergelegde documenten geen ander licht kunnen werpen op de voorgaande beoordeling.
5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.
6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.
7. Verzoeker houdt een betoog omtrent zijn kwetsbaarheid. Hij heeft aan het verzoekschrift het stuk "3. Attest psycholoog 22.01.2026;" gevoegd, dewelke zich reeds bevindt in het administratief dossier.
De Raad merkt op dat uit het arrest nr. 324 623 van 4 april 2025 geenszins blijkt dat hij in het kader van zijn eerste verzoek niet in staat zou zijn geweest om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen:
"2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.
De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”
Waar er in het verzoekschrift op gewezen wordt dat verzoekende partij pas een opvangplaats toegewezen kreeg op 7 november 2024 (zie bijlage 2 van het verzoekschrift) en ten tijde van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (d.d. 17 juli 2024) en haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (d.d. 9 oktober 2024) derhalve merendeels op straat leefde waardoor zij zich niet optimaal kon voorbereiden op de gehoren, bemerkt de Raad evenwel dat deze elementen an sich niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partij niet in staat was of zou zijn een procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om haar asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Zij het bovendien bemerkt dat verzoekende partij bij de Dienst Vreemdelingenzaken in de vragenlijst “bijzondere procedure noden” zelf eenduidig aangaf dat er volgens haar geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van haar relaas of haar deelname aan de procedure internationale bescherming zouden kunnen bemoeilijken (zie vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ d.d. 17/07/2024, vraag 1). Verder gaf zij bij de aanvang van haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal uitdrukkelijk aan zich goed te voelen (notities CGVS, p. 2). Uit de verklaring van de DVZ, de aldaar ingevulde CGVS-vragenlijst en de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt voorts dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoekende partij enig bezwaar tegen het plaatsvinden van deze respectieve onderhouden. Evenmin haalde zij aan dat, al dan niet ten gevolge van voormelde elementen, van haar niet mocht worden verwacht dat zij gedegen verklaringen zou afleggen gedurende de verschillende onderhouden in het kader van haar procedure internationale bescherming. Uit de inhoud van voormelde stukken blijkt bovendien dat verzoekende partij tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoekende partij, al dan niet ten gevolge van haar moeilijke leefomstandigheden in België, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van haar verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.
Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.”.
Uit het door verzoeker bijgebrachte attest in het kader van zijn huidig verzoek blijkt dat hij pas sinds mei 2025 onder psychologische begeleiding staat.
De Raad wijst dienaangaande verder op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. In het kader van uw huidig verzoek verklaarde u dat u naar een psycholoog gaat en binnenkort naar een psychiater moet (DVZ “verklaring volgend verzoek”, nr. 13). Uit het psychologisch attest bleek dat u opgevolgd wordt door een psycholoog, binnenkort een psychiatrisch consult heeft en u symptomen vertoont van een posttraumatische stressstoornis en ernstig angst-depressief probleem. Er blijkt echter nergens uit dit attest dat u niet in staat zou zijn uw asielmotieven te verduidelijken of andere noden te hebben in het kader van uw asielaanvraag. Verder gaf u aan dat er geen elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken en kende het interview een normaal verloop (Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ, d.d. 04/02/2026).
Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”.
Uit het door verzoeker bijgebrachte attest blijkt geenszins dat zijn psychologische problemen van die aard zijn dat hij niet in staat zou zijn (geweest) om bij de Dienst Vreemdelingenzaken volwaardige verklaringen af te leggen. Verder blijkt uit het verslag van zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in staat bleek het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en hierop duidelijke en concrete antwoorden te formuleren. Er kan uit het geheel van zijn verklaringen afgelegd tijdens zijn tweede verzoek om internationale bescherming dan ook geenszins worden afgeleid dat hij niet in staat was om uitgebreide en coherente verklaringen af te leggen, of niet bij machte was om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de asielprocedure deel te nemen.

Verzoeker, die in de vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ daarenboven zelf eenduidig aangaf dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken, toont verder niet concreet aan en maakt niet hard dat er in casu en in het kader van zijn voorliggend, volgend verzoek om internationale bescherming bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.
De Raad merkt op dat een arts vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen problemen, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of mentale problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de psychologische problemen zijn dan ook gebaseerd op de verklaringen van de patiënt en dit binnen de context van psychologische hulpverlening, wat een andere inslag heeft dan het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming.
De Raad merkt verder op dat verzoeker geheel niet aannemelijk maakt dat het voorgaande in zijn hoofde vervolging zou uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling van zijn psychologische toestand enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat het voorgaande gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houdt met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De Raad merkt op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de autoriteiten van Georgië hem op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen (HvJ 18 december 2014 (GK), C-524/13, M'Bodj). Verzoeker moet zich voor wat betreft de beoordeling van het voorgaande richten tot de geëigende procedure. De Raad is in casu overeenkomstig artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal inzake een verzoek om internationale bescherming, te oordelen over de vraag of de verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of de verzoeker een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk zou zijn in het land van herkomst (cf. RvS 26 augustus 2015, nr. 11.504 (c)).

Betreffende verzoekers verwijzing naar rechtspraak van deze Raad dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentwaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). De rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals in casu geschiedt. Bovendien toont verzoeker niet aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die zijn zaak kenmerken.
8. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.
De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

9. Verzoeker heeft aan het verzoekschrift nog het volgende stuk gevoegd: "2. Email aan CGVS d.d. 20.02.2026 en daarin vervatte stukken;". Hij heeft reeds ook een attest, opgesteld door de associatie jonge advocaten van Georgië, voorgelegd ter staving van zijn huidig verzoek.
De Raad merkt op dat de beoordeling van de bewijswaarde van de voorgelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van deze Raad behoort. Deze Raad dient niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar zijn oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.
Voorts merkt de Raad op dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek louter verklaringen heeft afgelegd en documenten heeft voorgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.
De Raad wijst op hetgeen werd (vast)gesteld in het arrest nr. 324 623 van 4 april 2025 omtrent verzoekers profiel: "2.2.6. Vooreerst bemerkt de Raad dat in zoverre verzoekende partij zich een profiel als politiek opposant aanmeet, in de bestreden beslissing desbetreffend dienstig op het volgende wordt gewezen: (…) Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u niet eens als een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime kan worden gezien. Uit uw verklaringen blijkt immers dat alhoewel u jarenlang bewakingsagent was voor hooggeplaatste overheidsfunctionarissen onder de regering van Saakashvili en u van 2020 tot 2021 de persoonlijke bodyguard was van oppositiefiguur, N. G., u zelf nooit politiek actief bent geweest. U stelde enkel dat u "aan hun kant" stond (NPO, p. 4-5). Derhalve is het al meteen weinig aannemelijk dat u hierdoor problemen ondervond met de huidige overheidsdiensten.".
Wat betreft het "stuk 2.1" van de "2. Email aan CGVS d.d. 20.02.2026 en daarin vervatte stukken;" moet worden opgemerkt dat verzoeker hierin zijn eigen relaas herneemt en daarop verder bouwt, en verwijst naar zijn voorgelegde documenten, doch hiermee de geloofwaardigheid van zijn individuele relaas niet kan herstellen.
Het "stuk 2.2" van de "2. Email aan CGVS d.d. 20.02.2026 en daarin vervatte stukken;" bevat een artikel omtrent zijn vroegere werkgever N. G. waaruit blijkt dat N. G. problemen heeft met de Georgische autoriteiten. De Raad merkt op dat hij nog steeds niet aantoont dat hij omwille van N. G. problemen zou kennen met de Georgische autoriteiten. Dit blijkt ook niet uit voorgaand artikel. Daarnaast bevat het "stuk 2.2" van de "2. Email aan CGVS d.d. 20.02.2026 en daarin vervatte stukken;" een artikel dat niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging, zoals voorgeschreven door artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud ervan. Dit artikel kan derhalve niet in overweging worden genomen.
De Raad merkt omtrent het attest, opgesteld door de associatie jonge advocaten van Georgië, op dat dit stuk een gesolliciteerd karakter vertoont en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend. Uit dit stuk blijkt immers: "The report of the Georgian Young Lawyers' Union was issued at the request of A. E.'s wife, I. E., who was informed about the preparation of this report.". Waar verzoeker stelt dat het attest gelegaliseerd is door een notaris, wijst de Raad op het volgende uit dit stuk: "Notary only authenticates signatures translation and is not responsible for the accuracy of the document.". Bijgevolg kan dit attest niet geaccepteerd worden als bewijs om zijn relaas aannemelijk te maken.
Door te verwijzen naar (de inhoud van) zijn voorgelegde documenten, en (Europese) rechtspraak aan te halen, brengt hij geen dwingende argumenten of concrete gegevens bij die een ander licht werpen op de vaststellingen omtrent het voorgaande en slaagt er niet in om dit te ontkrachten.
10. Een loutere verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Georgië volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).
11. Voor zover verzoeker nog betoogt dat hij in zijn land van herkomst de bescherming van de nationale autoriteiten niet kan genieten en hierbij verwijst naar algemene informatie, wijst de Raad erop dat vermits hij geen daadwerkelijke nood aan internationale bescherming aantoont, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.
12. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Georgië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van hem geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.
13. Waar verzoeker opwerpt dat Georgië door de Belgische autoriteiten niet langer beschouwd wordt als een veilig land van herkomst, stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoeker niet langer

vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat een verzoek van een Georgische staatsburger niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is, niet van toepassing is op hen.
In casu werd de bestreden beslissing genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is. Deze beslissing kwam er na een beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die werd bevestigd bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
Daarnaast merkt de Raad nog op dat het feit dat Georgië op heden niet meer wordt beschouwd als een veilig land van herkomst, dit niet wegneemt dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming nog steeds in concreto aannemelijk moet maken, waar hij echter in gebreke blijft.
De Raad ziet verder niet in en verzoeker licht niet toe welke invloed het voorgaande element zou hebben op de besluitvorming van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.
14. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting*, Parl.St*. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

5. Verzoeker maakt op 20 augustus 2026 een aanvullende nota over overeenkomstig oud artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij volgende stukken voegt:
- een bewijs dat verzoeker sinds 8 juni 2026 is opgenomen in het Carda-centrum van het Rode Kruis waar hij een residentiële psychologische en multidisciplinaire omkadering ontvangt (stuk 5);
- een psychologisch attest van 16 juni 2026 (stuk 6).

6. In het proces-verbaal van terechtzitting van 26 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

"Tolk 877 legt de eed af en tolkt Russisch
De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.

De raadsman van de verzoekende partij stelt dat de psychische kwetsbaarheid bijkomend aangetoond is en dat de verzoekende partij nog altijd in het CARDA-centrum van het Rode Kruis is. Dit is geen gesloten centrum, maar een multidisciplinair centrum voor kwetsbare verzoekers om internationale bescherming. Verzoekende partij verblijft er sinds 8 juni 2026. In de beschikking wordt vermeld dat de verzoekende partij sinds mei 2025 een psycholoog raadpleegt: daarvoor had zij geen mogelijkheid om dat te doen. Zij verbleef tijdens haar verzoek om internationale bescherming merendeels op straat. Nu wordt zij wel opgevolgd. Zij heeft haar verhaal naar voren gebracht en een attest van de vereniging van jonge advocaten van Georgië neergelegd. De beschikking maakt abstractie van de expertise en deskundigheid van deze vereniging. Het stuk 2.1 dat in de beschikking vermeld wordt, is een aanvulling van haar verhoor bij de DVZ om alles juist uit te leggen en te koppelen aan de actualiteit. Hij wil de ernstige situatie van de verzoekende partij op mentaal vlak benadrukken: ze heeft PTSS, lijdt aan slapeloosheid en permanente waakzaamheid. Dit zijn elementen vanwege haar vervolging in haar land van herkomst. Dit zijn elementen om op zijn minst de aanvraag opnieuw te bekijken. De raadsman verwijst naar rechtspraak van de Raad waarin zulke elementen een begin van bewijs vormen van vervolging in het land van herkomst.
De verzoekende partij zelf stelt dat zij graag een andere beslissing van de verwerende partij zou krijgen, want terugkeren is onmogelijk. Dat zou grote psychische en lichamelijke problemen veroorzaken omdat zij nog altijd bedreigingen krijgt van die bepaalde soort geheime politie en er nooit bescherming zal kunnen krijgen."

7. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker slaagt er evenwel niet in om concrete en dienstige elementen bij te brengen die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 12 mei 2026.

8. Ter zitting benadrukt verzoeker dat hij lijdt aan een psychologische problematiek. In dit verband wordt verwezen naar de beschikking waarin in punt 7 wordt uiteengezet dat verzoekers aangetoonde psychische problematiek geen afbreuk doet aan de terechte vaststelling dat aan verzoeker geen bijzondere procedurele noden werden toegekend. Dat verzoekers psychische problematiek voortduurt en dat hij sinds 8 juni 2026 is opgenomen in het Cardacentrum waar hij psychologisch en multidisciplinair wordt opgevolgd, doet geen afbreuk aan de vaststellingen inzake zijn psychische problematiek onder punt 7 van de beschikking. De uitleg ter zitting waarom verzoeker pas vanaf mei 2025 een psycholoog raadpleegt, met name dat hij daarvoor geen opvang had, doet geen afbreuk aan wat gesteld wordt in de beschikking. In de beschikking werd ook reeds gesteld dat vermoedens over de oorzaak van psychologische problemen gebaseerd zijn op de verklaringen van de patiënt, waardoor het argument van verzoeker dat zijn psychische problematiek werd veroorzaakt door zijn aangevoerde problemen in zijn land van herkomst, niet opgaat. Ook het argument dat deze problematiek kan worden beschouwd als een begin van bewijs van vervolging in het land van herkomst, onder verwijzing naar rechtspraak van de Raad, werd reeds behandeld in de beschikking onder punt 7.

Verzoekers verwijzing naar het attest van de vereniging van jonge advocaten te Georgië en het stuk dat in de beschikking het stuk 2.1 wordt genoemd en het eigen relaas betreft van verzoeker, doet geen afbreuk aan wat in de beschikking over deze stukken wordt vermeld onder punt 9. Daarin wordt verduidelijkt dat "*verzoeker hierin zijn eigen relaas herneemt en daarop verder bouwt, en verwijst naar zijn voorgelegde documenten, doch hiermee de geloofwaardigheid van zijn individuele relaas niet kan herstellen*" en dat "*het attest, opgesteld door de associatie jonge advocaten van Georgië, (…) een gesolliciteerd karakter vertoont en werd opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, zodat hieraan bezwaarlijk enige objectieve bewijswaarde kan worden toegekend*".

9. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van dezelfde wet, of voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 (huidige artikel 3, 1) en 5) juncto 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN A. DE SMET